

Політика КПІ ім. Ігоря Сікорського щодо сталого розвитку системи закупівель

Вступ

Політика сталого розвитку в системі закупівель спрямована на інтеграцію економічних, екологічних та соціальних критеріїв у процеси придбання товарів і послуг. Вона підтверджує зобов'язання КПІ ім. Ігоря Сікорського діяти відповідально, зокрема шляхом зменшення негативного впливу на навколошнє середовище, підтримки етичних стандартів і забезпечення соціальної справедливості.

Мета політики сталого розвитку системи закупівель полягає в забезпеченні відповідального та збалансованого використання ресурсів через інтеграцію соціальних, економічних та екологічних аспектів у процесі закупівель, що здійснюються університетом.

Основна ціль такої політики — сприяти стійкому розвитку, мінімізуючи негативний вплив на довкілля та суспільство, водночас забезпечуючи економічну ефективність.

Конкретні **цілі** політики сталого розвитку системи закупівель:

1. Зниження екологічного впливу. Мета – зменшити викиди вуглецю, споживання енергії, відходи та використання невідновлюваних ресурсів шляхом вибору екологічно чистих товарів та послуг.

2. Підтримка соціальної справедливості. Забезпечення етичних та справедливих умов для постачальників і працівників, дотримання прав людини та сприяння соціальній відповідальності на всіх етапах ланцюга постачання.

3. Економічна вигода та ефективність. Залучення товарів і послуг, які забезпечують довгострокову економічну вигоду через зменшення витрат на обслуговування, енергозбереження та тривалий термін використання.

4. Інновації та стабільний розвиток. Стимулювання до інновацій у постачальників, орієнтованих на створення екологічних і соціально відповідальних продуктів.

5. Етичні стандарти. Працювати тільки з постачальниками, які дотримуються прав людини, забезпечують справедливі умови праці та не порушують трудове законодавство.

Завдання політики університету щодо сталого розвитку системи закупівель:

1. Екологічні закупівлі. Впроваджувати процеси, що знижують вплив на довкілля, шляхом вибору товарів і послуг з меншим вуглецевим слідом, нижчим енергоспоживанням та екологічною упаковкою.

2. Забезпечення соціальної відповідальності. Вимагати від постачальників дотримання етичних стандартів, таких як справедливі умови праці, рівні права, підтримка гендерної рівності та захист прав людини.

3. Сприяння місцевому розвитку. Пріоритетно співпрацювати з місцевими постачальниками та виробниками, що сприяє розвитку регіональної економіки та зменшенню логістичних витрат і впливу на довкілля.

4. Оцінка життєвого циклу товарів. Аналізувати продукцію на всіх етапах її життєвого циклу – від виробництва до утилізації – щоб мінімізувати екологічний та соціальний вплив.

5. Стимулювання інновацій. Заохочувати постачальників розробляти інноваційні рішення для екологічних продуктів і послуг, які сприяють сталому розвитку.

6. Моніторинг і звітність. Впроваджувати механізми відстеження результатів і впливу закупівель на стало зростання, регулярно звітуючи про досягнення у сфері сталих закупівель.

Основні принципи

1. Екологічна відповідальність. Закупівлі повинні мінімізувати негативний вплив на довкілля. Це означає вибір екологічно чистих продуктів, скорочення викидів, зменшення споживання ресурсів і впровадження практик переробки та повторного використання.

2. Економічна ефективність. Закупівлі мають бути не лише екологічно відповідальними, але й економічно доцільними. Це передбачає оптимізацію витрат протягом усього життєвого циклу продукції, а не лише зосередження на початковій вартості.

3. Соціальна відповідальність. Усі учасники процесу закупівель повинні дотримуватися прав людини, забезпечувати справедливі умови праці, підтримувати рівність і справедливість. Це стосується як внутрішніх працівників, так і постачальників.

4. Прозорість і підзвітність. Процес закупівель має бути прозорим, чесним та підзвітним. Відстеження і звітування про досягнуті результати є важливою частиною політики сталого розвитку.

5. Інновації. Заохочення новаторських підходів у сфері екологічних і соціальних рішень. Це стимулює постачальників до розробки нових продуктів та послуг, що підтримують сталий розвиток.

6. Дотримання стандартів та нормативів. Вибір товарів та послуг повинен відповідати національним та міжнародним екологічним, соціальним та економічним стандартам.

Зобов'язання Університету

1. Зобов'язання у економічній сфері.

Підтримка локальних економік. Зобов'язання купувати товари й послуги в місцевих виробників і постачальників з метою сприяння економічному розвитку регіону.

Ефективне управління ресурсами. Оптимізація витрат на закупівлі через вибір енергозберігаючих та економічно вигідних продуктів і рішень.

2. Зобов'язання у екологічній сфері.

Зменшення впливу на навколошнє середовище. Пріоритет надається екодружнім продуктам та постачальникам, що мінімізують викиди СО₂, використання води та енергії.

Зменшення відходів. Зобов'язання мінімізувати відходи, сприяти використанню багаторазових або перероблених матеріалів.

3. Зобов'язання у соціальній сфері.

Справедливі умови праці. Підтримка постачальників, які забезпечують безпечні умови праці та справедливу оплату працівників.

Інклюзивність. Перевага постачальникам, які підтримують рівність, інклюзивність та дотримуються принципів соціальної відповідальності.

4. Зобов'язання у технологічній сфері.

Інновації в закупівлях. Використання нових технологій для підвищення ефективності закупівельних процесів і зменшення їх впливу на довкілля.

Цифровізація. Впровадження цифрових інструментів для більш прозорого і контролюваного процесу закупівель.

5. Зобов'язання у етичній сфері

Прозорість і підзвітність. Створення системи, що забезпечує прозорість процесу закупівель, запобігає корупції та зловживанням.

Етичні стандарти. Вимога до постачальників дотримуватися міжнародних норм щодо прав людини, праці та екології.

Прикінцеві положення

Ефективність політики КПІ ім. Ігоря Сікорського щодо сталого розвитку системи закупівель залежить від активної співпраці всіх залучених сторін, регулярного моніторингу ситуації та швидкого реагування на виникаючі потреби.

Безперечними умовами впровадження політики є звітність університету та оцінка ефективності заходів, що проводяться, статистичних даних та інших релевантних показників.

За виконання цієї політики відповідають керівництво, відповідні департаменти та структурні підрозділи університету.

З метою удосконалення та оптимізації політика підлягає регулярному перегляду та оновленню відповідно до змін соціально-економічного середовища та потреб університету.

Функціонування політики забезпечується її доступністю на офіційному вебсайті університету, та поінформованістю всіх студентів і співробітників.

